

Поворотна безвідсоткова фінансова допомога: виправлення помилки та відповідальність

Відображення поворотної безвідсоткової фінансової допомоги (ПБФД) у податковому розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку і сум утриманого з них податку, має свої особливості.

В основному, ПБФД надходить підприємству від власних засновників. Цим обумовлені перші загальні запитання щодо відображення сум допомоги в податковому та бухгалтерському обліку.

Нижче подаємо роз'яснення Державної фіскальної служби України (лист від 16.10.2014 №2359/Д/99-99-17-02-01-14) щодо питань:

- 1. Чи потрібно відображати поворотну безвідсоткову фінансову допомогу, яку підприємство надало засновнику у податковому розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку, якщо вона була повернута в строк, передбачений чинним законодавством?*
- 2. У разі, якщо вказану вище поворотну допомогу необхідно відображати у звіті форми 1 ДФ, то яку відповідальність тягне за собою невідображення поворотної безвідсоткової фінансової допомоги у податковому розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку, якщо вона була повернута в строк, передбачений чинним законодавством?*

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС України)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

16.10.2014 № 2359/10/99-99-17-02-01-17 На № 314. від 29.09.2014

58001, м. Чернівці,
а/с № 522

Про розгляд листа

Шановна Катерино Борисівно!

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула Ваш запит від 29.09.2014 про надання роз'яснення щодо заповнення форми № 1 ДФ та повідомляє таке.

Відповідно до підпункту „б” пункту 176.2 статті 176 розділу IV Кодексу особи, які мають статус податкових агентів, зобов'язані подавати Податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, а також суми утриманого з них податку (далі – податковий розрахунок) у строки, встановлені Кодексом для податкового кварталу, до органу державної податкової служби за місцем свого розташування.

Відповідно до Кодексу до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються, зокрема, основна сума поворотної фінансової допомоги, наданої платником податку іншим особам, яка повертається йому, основна сума поворотної фінансової допомоги, що отримується платником податку (п.п.165.1.31 п.165.1 ст.165), яка згідно з Порядком заповнення та подання податковими агентами Податкового розрахунку, затвердженим наказом Міністерства доходів і

477040

зборів України від 21.01.2014 № 49, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 05.02.2014 за № 228/25005 (далі – Порядок), відображається у податковому розрахунку ф. № 1-ДФ ознака доходу „153”.

Водночас у разі необхідності проведення коригувань податкового розрахунку до закінчення строку його подання подається звітний новий податковий розрахунок (п. 4.2 розділу IV Порядку).

Уточнюючий податковий розрахунок подається у разі необхідності проведення коригувань податкового розрахунку після закінчення строку його подання. Уточнюючий податковий розрахунок може подаватися як за звітний період, так і за попередні періоди (п. 4.3 розділу IV Порядку).

Щодо відповідальності, то згідно з п. 119.2 ст. 119 Кодексу неподаання, подання з порушенням встановлених строків, подання не у повному обсязі, з недостовірними відомостями або з помилками податкової звітності про суми доходів, нарахованих (сплачених) на користь платника податків, суми утриманого з них податку, якщо такі недостовірні відомості або помилки призвели до зменшення та/або збільшення податкових зобов'язань платника податку та/або до зміни платника податку -

- тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 510 гривень.

Ті самі дії, вчинені платником податків, до якого протягом року було застосовано штраф за таке саме порушення, -

- тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 1020 гривень.

Передбачені цим пунктом штрафи не застосовуються у випадках, коли недостовірні відомості або помилки у податковій звітності про суми доходів, нарахованих (сплачених) на користь платника податків, суми утриманого з них податку виникли у зв'язку з виконанням податковим агентом вимог пункту 169.4 статті 169 Кодексу та були виправлені відповідно до вимог статті 50 Кодексу.

З повагою

Голова

І.О. Білоус

Податок з доходів фізичних осіб й відокремлені підрозділи

На даний момент виникає значна кількість питань стосовно порядку сплати податку на доходи фізичних осіб з найманих працівників до бюджету юридичними особами, особливо тими, які зареєстровані в одному місті (наприклад, місце реєстрації юридичної особи м.Чернівці, Чернівецької області), а орендують приміщення для ведення діяльності в іншій області (м.Київ, Київської області).

Відповідь на запитання, – до якого бюджету підприємство має сплачувати податок з доходів фізичних осіб з найманих працівників, – за місцем реєстрації юридичної особи чи за місцем роботи найманих працівників надає Міндоходів.

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ

Львівська пл., 8, м. Київ - 53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.minrd.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@minrd.gov.ua, gromada@minrd.gov.ua Код ЄДРПОУ 38516786

13. 07. 2014 4684 / 17/99-99-14-02-01-14 На № _____ від _____

Про розгляд запиту

Міністерство доходів і зборів України, керуючись ст.52 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI (далі – Кодекс), розглянуло Ваш запит від 25.06.2014 (вх. № П/3358 від 01.07.2014) щодо сплати податку на доходи фізичних осіб за найманих працівників структурним підрозділом і повідомляє.

Порядок сплати (перерахування) податку до бюджету передбачено ст.168 Кодексу, відповідно до якої податок, утриманий з доходів резидентів, підлягає зарахуванню до бюджету згідно з нормами Бюджетного кодексу України.

Відповідно до ст.64 Бюджетного кодексу України від 08.07.2010, № 2456-VI податок на доходи фізичних осіб, який сплачується податковим агентом – юридичною особою (її філією, відділенням, іншим відокремленим підрозділом) чи представництвом нерезидента – юридичної особи, зараховується до відповідного місцевого бюджету за її місцезнаходженням (розташуванням) в обсягах податку, нарахованого на доходи, що сплачуються фізичній особі.

Згідно з п.п.168.4.3 п.168.4 ст.168 Кодексу суми податку на доходи, нараховані відокремленим підрозділом на користь фізичних осіб, за звітний період перераховуються до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

У разі якщо відокремлений підрозділ не уповноважений нараховувати (сплачувати) податок на доходи фізичних осіб, за такий відокремлений підрозділ усі обов'язки податкового агента виконує юридична особа. Податок на доходи, нарахований працівникам відокремленого підрозділу, перераховується до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

Згідно з п.63.3 ст.63 Кодексу платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік в податкових інспекціях ГУ ДФС за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем

проживання особи (основне місце обліку), а також за місцем розташування (реєстрації) їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (неосновне місце обліку).

Водночас зазначаємо, що відповідно до ст.45 п.8 Бюджетного кодексу України у разі зміни місцезнаходження суб'єктів господарювання – платників податків сплата визначених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів) після реєстрації здійснюється за місцем попередньої реєстрації до закінчення поточного бюджетного періоду.

Прийнятим Верховною Радою Законом України від 24 травня 2012 року № 4834-VI „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм” (далі – Закон № 4834) внесені зміни до п.п. 14.1.30 п.14.1 ст.14 Кодексу, згідно із якими, починаючи з 1 липня 2012 року, відокремлені підрозділи для розділу IV цього Кодексу розуміються у значенні, наведеному у Господарському кодексі України (до цього – Цивільному кодексі України), а для інших розділів у значенні, наведеному у Цивільному кодексі України та Законі України „Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців”.

Отже, з 1 липня 2012 року відокремлені підрозділи для цілей розділу IV Кодексу визначаються з урахуванням норм ст.64 Господарського кодексу України, а не згідно із ст. 1 Закону „Про державну реєстрацію юридичних та фізичних осіб – підприємців”, тобто дотримання умови щодо внесення юридичною особою до Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб – підприємців інформації про такі підрозділи не вимагатиметься.

Зазначені вище зміни, прийняті до п.п. 14.1.30 п. 14.1 ст. 14 Кодексу, спрямовані на остаточне законодавче врегулювання питання сплати (перерахування) податку на доходи фізичних осіб за місцем провадження фактичної діяльності виробничих структурних підрозділів (виробництв, цехів, відділень, дільниць, бригад, бюро, лабораторій тощо), а також функціональних структурних підрозділів апарату управління (управлінь, відділів, бюро, служб тощо) юридичної особи, які розташовані на іншій території, ніж така юридична особа, і не уповноважені нею нараховувати (сплачувати) цей податок.

Також повідомляємо, що у разі невиконання податковим агентом норм Кодексу, зокрема неперерахування податку до відповідного бюджету, податкові органи при встановлених фактах застосовують штрафні санкції згідно з чинним законодавством України.

Заступник Міністра

М.В. Ноняк

Департамент бухгалтерського обліку

Компанія “Вікторія”

Витрати на придбання ліцензії? Ні, не чули

Парадоксальними вкрапленнями в Податковому кодексі нікого не здивуєш. Це й зрозуміло, – головний податковий звід приймався в авральному режимі, без ретельного підходу. Окреме свідчення цього – ситуація з витратами підприємця за відповідний період та вартістю сплаченої ліцензії.

Для здійснення роздрібною торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами підприємцю необхідна ліцензія. Вартість ліцензії – істотна сума, яка іноді є стримуючим фактором для зайняття цією діяльністю. Проте, навіть сплативши вартість ліцензії, – така оплата не включається до витрат підприємця за відповідний податковий період. На цьому здоровий глузд Податкового кодексу і закінчується.

Як так, що витрати є, – реально понесені, але до витрат, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування відповідного періоду, такі витрати підприємець включити не може?.. Наведемо обґрунтування податкового органу (для зручності – в текстовому форматі та фотокопію):

«Головне управління Міндоходів у Чернівецькій області на виконання доручення Міністерства доходів і зборів України від 18.03.2014 N26214/7/99- 99-17-02-02-17, розглянуло Ваше звернення від 24.02.2014 року N23/0003127 та відповідно до ст.52 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року N22755-VI (далі по тексту – Кодекс) надає податкову консультацію.

Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою – підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, регулюється ст. 177 Кодексу.

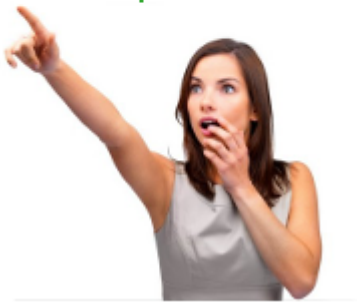
Згідно із п. 177.2 ст. 177 Кодексу об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця.

Відповідно до п. 177.4 ст. 177 Кодексу до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтвердженні витрати, що включаються до витрат операційної діяльності згідно із розділом III Кодексу.

Згідно із п. 138.1 ст. 138 розділу III Кодексу витрати, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування, складаються із витрат операційної діяльності, які визначаються згідно з п. 138.4, п. 138.6 – 13 8.9, пп. 138.10.2 – 138.10.4 п. 13 8.10, п. 138.11 ст. 138 Кодексу.

Вартість
обслуговування
підприємця
від 120 грн./міс.

Відповідно до пп. «ж» пп. 138.10.6 п. 138.10 ст. 138 Кодексу включаються до складу валових витрат витрати, понесені на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів (крім тих, вартість та строк використання яких відповідають ознакам, встановленим для основних засобів розділом I Кодексу, та підлягають амортизації у складі нематеріальних активів), виданих державними органами для провадження господарської діяльності, в тому числі витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів на право здійснення за межами України вилову риби та морепродуктів, а також надання

транспортних послуг.

Згідно з пп. 14.1.13 8 п. 14.1 ст. 14 цього Кодексу основні засоби – матеріальні активи, вартість яких перевищує 2500 грн, і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Ліцензія на право здійснення роздрібної торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами видається терміном на один рік із щоквартальною сплатою платежу.

Отже, ліцензії на право здійснення роздрібної торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами з терміном дії один рік не відповідають критеріям, визначеним пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 Кодексу для основних засобів.

Враховуючи вищезазначене, фізичні особи – підприємці, які здійснюють діяльність на загальних підставах не мають права відносити на витрати суму платежу, сплачену за придбання ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями (крім столових

вин) або тютюновими виробами.

Аналогічна позиція викладена на загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі ІДД Міністерства доходів і зборів України.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію».

Сканкопія відповіді:

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНДОХОДІВ У ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

58013, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 200-А, тел. (0372) 54-54-99, факс (0372) 54-56-33,
e-mail: sta@ckukrtel.net, код ЄДРПОУ 38647067

21.03.2014 № 360/9/243-14-01-19 На № 3/0003/24 від 24.02.14

А/с 522 м.Чернівці, 58001

Про надання відповіді

Головне управління Міндоходів у Чернівецькій області на виконання доручення Міністерства доходів і зборів України від 18.03.2014 №6214/7/99-99-17-02-02-17, розглянуло Ваше звернення від 24.02.2014 року №3/0003127 та відповідно до ст.52 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року №2755-VI (далі по тексті – Кодекс) надає податкову консультацію.

Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою – підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, регулюється ст. 177 Кодексу.

Згідно із п. 177.2 ст. 177 Кодексу об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця.

Відповідно до п. 177.4 ст. 177 Кодексу до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтвердженні витрати, що включаються до витрат операційної діяльності згідно із розділом III Кодексу.

Згідно із п. 138.1 ст. 138 розділу III Кодексу витрати, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування, складаються із витрат операційної діяльності, які визначаються згідно з п. 138.4, п. 138.6 - 138.9, пп. 138.10.2 - 138.10.4 п. 138.10, п. 138.11 ст. 138 Кодексу.

Відповідно до пп. «ж» пп. 138.10.6 п. 138.10 ст. 138 Кодексу включаються до складу валових витрат витрати, понесені на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів (крім тих, вартість та строк використання яких відповідають ознакам, встановленим для основних засобів розділом I Кодексу, та підлягають амортизації у складі нематеріальних активів), виданих державними органами для провадження господарської діяльності, в тому числі витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів на право здійснення за межами України вилову риби та морепродуктів, а також надання транспортних послуг.

Згідно з пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 цього Кодексу основні засоби – матеріальні активи, вартість яких перевищує 2500 грн. і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Ліцензія на право здійснення роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами видається терміном на один рік із шоквартальною сплатою платежу.

Отже, ліцензії на право здійснення роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами з терміном дії один рік не відповідають критеріям, визначеним пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 Кодексу для основних засобів.

Враховуючи вищезазначене, фізичні особи – підприємці, які здійснюють діяльність на загальних підставах не мають права відносити на витрати суму платежу, сплачену за придбання ліцензії на право роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами.

Аналогічна позиція викладена на загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі ІДД Міністерства доходів і зборів України (<http://10.80.130.130>).

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Перший заступник начальника

М.Д.Пердейчук

Вважаємо, що така позиція податкового органу є невиправданою та безпідставною. Компанією «Вікторія» здійснюватимуться всі необхідні дії для виправлення такого стану речей.

Департамент податкового аутсорсингу

Компанії «Вікторія»

Підготовка декларації про доходи приватним нотаріусом

За положеннями Податкового кодексу України нотаріусів віднесено до особливої категорії платників податків – самозайнятих осіб, що провадять незалежну професійну діяльність. Відповідно, нормами Податкового кодексу встановлений і особливий підхід до оподаткування їх доходів.

Але, все по черзі.

Підпунктом 14.1.226 пункту 14.1 статті 14 ПКУ визначено, що самозайнята особа – це платник податку, який є фізичною особою – підприємцем або провадить незалежну професійну діяльність за умови, що така особа не є працівником у межах такої підприємницької чи незалежної професійної діяльності.

Незалежна професійна діяльність – це участь фізичної особи у науковій, літературній, артистичній, художній, освітній або викладацькій діяльності, діяльність лікарів, приватних нотаріусів, адвокатів, аудиторів, бухгалтерів, оцінщиків, інженерів чи архітекторів, особи, зайнятої релігійною (місіонерською) діяльністю, іншою подібною діяльністю за умови, що така особа не є працівником або фізичною особою – підприємцем та використовує найману працю не більш як чотирьох фізичних осіб.

Оподаткування доходів фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність здійснюється відповідно до положень статті 178 Розділу IV „Податок на доходи фізичних осіб” ПКУ.

Пунктом 178.2 статті 178 ПКУ передбачено, що доходи громадян, отримані протягом календарного року від провадження незалежної професійної діяльності, оподатковуються за ставками, визначеними в пункті 167.1 статті 167 цього Кодексу, тобто за ставкою 15 відсотків бази оподаткування, а в разі перевищення десятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року, ставка податку становить 17 відсотків суми перевищення.

Згідно з пунктом 178.3 статті 178 ПКУ оподатковуваним доходом вважається сукупний чистий дохід, тобто різниця між доходом і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження певного виду незалежної професійної діяльності.

Постановка на облік в регіональному органі Міндоходів
пункті 178.1 статті 178 ПКУ зазначено, що особи, які мають намір здійснювати незалежну професійну діяльність, зобов'язані стати на облік в органах державної податкової служби за місцем свого постійного проживання як самозайняті особи та отримати свідоцтво про таку реєстрацію згідно зі статтею 65 цього Кодексу. Відповідно до абзацу другого пункту 65.1 статті 65 ПКУ фізичні особи, умовою ведення незалежної професійної діяльності яких згідно із законом є державна реєстрація такої діяльності у відповідному уповноваженому органі та отримання свідоцтва про реєстрацію чи іншого документа (дозволу, сертифіката тощо), що підтверджує право фізичної особи на ведення незалежної професійної діяльності, протягом 10 календарних днів після такої реєстрації зобов'язані стати на облік в органі державної податкової служби за місцем свого постійного проживання.

У разі неотримання довідки про взяття на облік особою, яка провадить

незалежну професійну діяльність, об'єктом оподаткування є доходи, отримані від такої діяльності **без урахування витрат**.

Для визначення бази оподаткування податком на доходи фізичних осіб розраховується середньомісячний оподатковуваний дохід.

Фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зобов'язані вести облік доходів і витрат від такої діяльності та **подавати податкову декларацію за результатами звітного року** відповідно до цього розділу у строки, передбачені для платників податку на доходи фізичних осіб, тобто **до 1 травня** року, що настає за звітним.

Остаточний розрахунок податку на доходи фізичних осіб за звітний податковий рік здійснюється платником податку самостійно згідно з даними, зазначеними в податковій декларації.

При цьому **до 1 серпня року, що настає за звітним, самозайнята особа зобов'язана самостійно сплатити суму податкового зобов'язання**, зазначену в поданій податковій декларації (пункт 179.7 статті 179 ПКУ).

Нормами чинного ПКУ не передбачено конкретного переліку витрат для фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність. Основним критерієм для обґрунтування витрат, що зменшують дохід для визначення об'єкта оподаткування, є їх належність та необхідність для провадження незалежної професійної діяльності.

При цьому, доречно зазначити наступне.

Порядок правового регулювання діяльності нотаріату в Україні встановлюється Законом № 3425, абзацом другим статті 3 якого визначено, що нотаріус не може займатися підприємницькою або адвокатською діяльністю, бути засновником адвокатських об'єднань, перебувати на державній службі або на службі в органах місцевого самоврядування, у штаті інших юридичних осіб, входити самостійно, через представника або підставних осіб до складу правління чи інших виконавчих органів господарських організацій, кредитно-фінансових установ, а також виконувати іншу оплачувану роботу, крім викладацької, наукової та творчої, у вільний від роботи час.

У зв'язку з викладеним, а також з метою забезпечення дотримання загальних принципів оподаткування, передбачених статтею 4 ПКУ, при визначенні сукупного чистого доходу доцільно враховувати витрати приватних нотаріусів, які пов'язані з організацією нотаріальної діяльності та обумовлені вимогами Закону № 3425.

На думку податківців, до витрат приватного нотаріуса можуть бути

віднесені, зокрема, витрати з:

- оренди робочого місця нотаріуса, у тому числі його поточний ремонт, обладнання пандусу для під'їзду інвалідів;
- страхування цивільно-правової відповідальності приватного нотаріуса;
- технічного забезпечення діяльності робочого місця нотаріуса та його обслуговування:
 - а) охоронна та пожежна сигналізація;
 - б) металеві двері або металеві ролети;
 - в) металеві ґрати, захисні ролети та броньована ударостійка плівка на вікнах;
 - г) металеві шафи;
 - д) вогнестійкий сейф;
 - е) інформаційна вивіска;
 - є) обслуговування технічного обладнання (комп'ютери, у тому числі їх програмне забезпечення, принтери, сканер, ксерокс, факс, телефон тощо);
 - ж) підключення та користування мережею Інтернет без обмеження кількості провайдерів, включаючи мобільний Інтернет;
 - з) телекомунікаційні послуги;
 - и) меблі;
- програмне забезпечення, користування електронною базою законодавства;
- встановлення, обслуговування та користування державними та єдиними реєстрами;
- виготовлення печатки, штампів з текстами посвідчувальних написів;
- витрати на придбання спеціальних бланків нотаріальних документів та ведення реєстрів для реєстрації нотаріальних дій, книг, журналів реєстрації (обліку), передбачених номенклатурою;
- витрати на придбання канцелярського приладдя (картонажі, архівні папки, твердий картон, канцелярський папір, технічні засоби для прошивання документів тощо);

**До уваги приватних
нотаріусів!**

Компанія «Вікторія»
зможе стати Вашим
надійним помічником у
підготовці декларації
про доходи. Крім того, –
на умовах аутсорсингу, –
пропонуємо скористатись
послугами з ведення
обліку заробітної
плати/нарахувань та
утримань по стажерах.

Вартість послуг:

- підготовки річної
декларації (разово) –
1800 грн.;
- обліку, звітності по
заробітній платі
найманих працівників (в
місяць, за одного
працівника) – 125 грн.

За додатковою
інформацією звертайтеся
за тел.:

095-595-7777

044-223-7378

094-823-7378

- витрати на забезпечення збереження документів нотаріального діловодства;
- проходження підвищення кваліфікації, участь у короткотермінових семінарах, міжнародних семінарах, симпозіумах, науково-практичних конференціях; удосконалення професійної майстерності; навчання в школі молодого нотаріуса; придбання та передплата юридичної літератури (книг, журналів, дисків, програм тощо);
- оплата праці та обов'язкові нарахування на фонд оплати праці помічників, секретарів, стажистів (найманих працівників);
- сплата внесків до Пенсійного фонду України, у тому числі на користь найманих працівників, та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- відкриття рахунків у банках та їх розрахунково-касове обслуговування (депозитні рахунки);
- витрати на поштові та кур'єрські послуги, необхідні для ведення нотаріальної діяльності;

– комунальні витрати (електро-, газо-, тепло-, водопостачання) на утримання робочого місця приватного нотаріуса, у разі якщо це нежитлове приміщення є власністю приватного нотаріуса;

– сплату щомісячних членських внесків нотаріусами на забезпечення нотаріального самоврядування, відповідно до статті 16 Закон України від 02 вересня 1993 року № 3425 „Про нотаріат” зі змінами та доповненнями.

Департамент бухгалтерського аутсорсингу

Компанія “Вікторія”